

Hallo Iederéén,

10/01.

Ik ben goed toegekomen, alles volgens uur en tijd. De service bij Delta is vergelijkbaar met deze bij KLM. Op de langste vlucht tussen Brussel en Atlanta kregen we zelfs 3 x eten. 1 volle maaltijd en dan 2 x een sandwich, ook kans op een biertje of een wijntje. Bij het instappen kreeg iedereen 1 flesje plat water. Daar kan Iberia dus wel een puntje aanzuigen.

Padre Saul is mij komen afhalen, op zaterdag toekomen is ook voor hem gemakkelijk, niets van verkeer op 20 minuten waren we bij hem thuis, terwijl dit anders soms tot 2 uur kan duren door de files. Het werd een korte nacht, Yoni had in de namiddag al mijn vlucht geboekt naar Flores, hij had dit gedaan direct in de luchthaven, meer dan 100 dollar goedkoper dan anders.

Maar eens in Flores heb al een rustdag gehad, dit deed wel deugd. Yoni was wat gaan stappen met een paar vrienden van de universiteit en samen met hen zijn we dan 's avonds gaan eten. Voor 22.00 zat ik al in bed en heb bijna de klok rond geslapen.

11/01.

Yoni is vandaag naar San Andrés naar de gemeente en om papieren te regelen voor zijn huis. Zijn huis in San Andrés, een huis dat hij als erfenis kreeg van zijn peter, een Engelsman JOHN, die in de tijd werkgever was van zijn vader. Daarom kreeg zijn petekind de naam, YONI. Klinkt meer Spaans. Zijn dooppeter had geen familie, of toch geen meer die naar hem omkeken en toen hij ziek werd 3 jaar geleden, longkanker, hij was een verstokte roker, heeft Yoni hem de ganse tijd verzorgd, zelfs in het ziekenhuis in Guatemala bleef hij bij hem en 3 dagen voor zijn dood heeft hij Yoni toen zijn huis geschonken. IN België zijn die dingen wellicht niet mogelijk, door de succesie, maar hier is dit onbestaande. Zijn huis is eigenlijk een grote villa, gebouwd dicht bij het meer van Flores, en is nu verhuurd aan de gemeente om het te gebruiken als gezondheidscentrum. Er is nog een bijgebouw waar eventueel een verpleegkundige of dokter kan blijven slapen.

Ik ga straks ook naar het groot warenhuis om een goede fles drank te kopen voor de Ortopedist, die Yoni opereerde na zijn zwaar ongeval, nu 1 jaar geleden. Om hem te bedanken voor de operatie van Yoni, maar vooral om hem te bewegen Yoni zo snel mogelijk terug te opereren en de onderste vijs die in zijn scheenbeen zit te verwijderen. (Ik was vorige week bij één van de ortopedisten van Jan Palfijn, Dr Van den Broecke geweest en die vond ook dat de breuk nog niet voldoende genezen is, hij zei dat die vijs er teveel in zit en er meer druk moet komen op de breuk om zo beter te verkalken). Anders loopt hij een veel te groot risico dat zijn scheenbeen niet goed zal aan mekaar groeien en eventueel in de toekomst nog zal moeten geopereerd worden. Ik had hem ook een paar doosjes Mignonnetjes mee van Cote D'Or, dus op hoop van zegen.

Deze namiddag gaan we naar Poptún, morgenvroeg dan heeft hij consultatie bij de orthopedist voor zijn been. Daarna ga ik naar de gehandicapten school, Licht in mijn Leven, hoewel er nog geen kinderen zijn. De klassen beginnen pas op 15 januari, maar gewoon om even contact te hebben met de leerkrachten. Stel je voor dit was tot voor kort het enige MPI van gans Petén, een provincie zo groot als België. Nu is er sinds enkele jaren een 2de MPI bijgekomen in Flores. Er zijn ongeveer 100 kinderen.

12/01.

De consultatie bij de dokter werd verlegd naar de namiddag, hij had een spoedoperatie in het ziekenhuis, ge ziet dit gebeurd hier ook. De dokter was heel aangenaam verrast dat ik erbij was en hij luisterde aandachtig naar de voorstellen vanuit België. Hij was akkoord en op de koop toe, was de raadpleging gratis. Ik had natuurlijk wel de chocolade en een fles Rhum mee !!!

's Middags was ik uitgenodigd bij de mama van Yoni voor traditionele creoolse kip in soep klaargemaakt, super lekkerrrrrr..... ik had een fles wijn mee, maar daar Yoni zijn moeder diabetes is heeft ze er maar even aan genipt. Yoni had wel een hele kilo diabetes chocolade meegenomen uit België, en die was nog niet op. Ze was er heel spaarzaam. Ze is een voorbeeld voor vele patiënten bij ons in België die een maagverkleinig laten doen. Sinds ze 4 maand te horen kreeg dat ze diabetes heeft (ze had een suikergehalte van 430) is ze al 14 kilo afgevallen en daardoor is haar suikergehalte nu mede dank zij de medicatie nu gezakt naar 140, en kon de dokter de dosis halveren. Suikermedicatie kost hier een fortuin. Een doos voor 1 maand kost hier 40 Euro, terwijl dit in België gratis is. Ik kreeg gelukkig van een dokter in België en voorraad mee voor enkele maanden. Hier leggen de kinderen het geld samen om voor moeder de medicatie te kunnen kopen.

13/01.

Met het vliegtuig terug naar Guatemala stad, waar Saul mij terug komt oppikken en mij tot cuatro caminos voert, waar Aureliano mij komt oppikken. Saul is een priester van hier, hij studeerde in Rome en daardoor geeft hij hier les aan de universiteit van de Jezuiten, Landivar Universiteit.

Ik kan dit transport met de bus doen. Maar ten 1ste: ik moet dan alleen sleuren met de valiezen en ten 2de: ze zouden zich er ook niet goed bij voelen, na zoveel wat ik voor hen al gedaan heb, zijn ze hier blij dat ze iets kunnen terugdoen. Dit is nu wel aangenaam, ik heb hier andere tijden meegemaakt dat ik altijd en overal de 1ste en de laatste moest zijn, altijd zelf moest rijden, nu is het aangenaam dat zij het met plezier voor mij doen. Ik heb hier eigenlijk zo goed als altijd een chauffeur, voel mij soms een minister of de koning, hahahahaha.....

Ondertussen belde de ex burgemeester van San Miguel mij al op om te weten wanneer hij mij goedendag kan komen zeggen. Ook de nieuwe Burgemeester die geïnstalleerd word op 15 januari, verwacht mij voor een babbel. Dat is hier de gewoonte. Het is wel een groot deel uit eigen belang, want zo krijgen ze van ons soms wel het 1 of ander project mede goedgekeurd. Wij zouden nu willen via de nieuwe burgemeester een uitbreiding willen bekomen van ons waterfilterproject voor 2017. We zien wel wat er uit de bus komt.

Ik kocht ook al een nieuwe telefoon, want mijn vorige is nog steeds bij de studenten die hier op stage waren tot 23 december. Nu voor 20 Euro kan je niet sukkelen, en ik kreeg er bovenop nog 10 euro belwaarde gratis bij. Geeft iemand de brief door aan ma, ma gaat er dan wel eens mee tot bij Jos en Tine.

14/01.

Zoals altijd was mijn aankomst in San Miguel, heel luidruchtig, bommetjes en voetzoekers en natuurlijk Marimba. We aten terug kip... wie hier geweest is weet dat dit 9 op de 10 keer zo is. Er werden geschenken uitgedeeld, want ze waren mijn verjaardag niet vergeten. Een grote taart, meer voor henzelf want ze weten dat ik niet zo'n taartliefhebber ben. Nu, ik geniet ervan ze te kunnen uitdelen, vooral de volgende dag toen a hun kinderen op bezoek kwamen, kreeg iedereen een stukje.

15/01.

Ondertussen heb ik al heel wat stress gehad. Edith, de vrouw van Aureliano is 6,5 maand zwanger en heeft eclampsie (zwangerschapsvergiftiging). Elke dag RR gaan opvolgen, om de 2 dagen een echo om te zien hoe het gaat om toch de zwangerschap te rekken tot 7 maand en dan de baby te halen met Keizersnede. Ik heb die dagen dus ook niet zoveel opgeschreven. Ik was wel bij de Bisschop in Huehuetenango om hem het nieuws mee te delen dat Denise overleden was. Zij is de stichtster van Talitha Koum. Ik had een doodsbrief mee. Zij was in de tijd nog bij hem op het bisdom in San Marcos komen eten samen met Chris. Nu komt de nieuwe generatie van Talitha Koum op bezoek en men had mij gevraagd dit bezoek voor te bereiden. Op 5 april is de afspraak op het bisdom in Huehuetenango.

19/01.

Deze namiddag staat de Keizersnede op het programma, ik wacht enkel op een telefoontje van Hector en Aureliano, want de keizersnede gaat door in ons hospitalito. Bijna dagelijks zijn er operaties. Er is een couveuse dus ze kunnen met de baby hier ook weg. Nu er is echter niet zoveel hoop want volgens de laatste 2 echos gaat het duidelijk minder goed met de baby. 4 dokters hebben haar onderzocht en geven de baby weinig kans. Ze is zo klein, en volgens de echo's amper 1,2 kilo. Aureliano en Edith wensen de Keizersnede bij ons in ons ziekenhuisje te laten doorgaan. In een privé kliniek kost dit een fortuin en een baby op intensieve, beademt en in de couveuse kost hier makkelijk 10.000 Quetzal per dag, is 1200 Euro per dag. Niemand kan dit betalen, tenzij de heel rijke. Onze dokters zijn even goed en zijn dezelfde van de prive klinieken in San Marcos. Maar het zijn dokters die open staan voor ons volk en hun diensten bij ons aanbieden tegen een heel goedkope prijs.

Edith had mij gevraagd om bij haar te blijven. Ik heb dit beloofd, maar ik kan dit niet goed. Ik ben te emotioneel. Ik hield mij sterk voor haar, maar toen ze zei: "nu ben ik gerust want jij zijt bij mij, kreeg ik toch de tranen in mijn ogen" Om 17.00 uur startte de anesthesist met het plaatsen van de epidurale. Een keizersnede kan niet met een algemene verdoving, want anders verdoof je de baby mee en ademt hij niet als hij geboren word. De gynaecoloog en Dr. Hector stonden tijdens de ingreep zacht met mekaar t praten, ook zij gaven de baby maar weinig kans. afwachten dus.

Maar, wonder boven wonder, toen enkele minuten nadien de baby geboren werd, bleek die wel degelijk te willen leven. Met haar 1,170 kilo kon ze toch goed haar keeltje openzetten. Ze kreeg de naam MARIA Edith mee, Maria, naar de naam van beide grootmoeders en ook omdat mijn 3de voornaam Maria is, net zoals mijn moeder. En Edith, naar de naam van de moeder.

De baby ademde vlot en schreide krachtig, "dit kind wil leven" zei de Gynaecoloog, het werd in de couveuse gelegd en klaargemaakt voor dringend transport naar San Marcos om eventuele complicaties nadien beter onder controle te hebben. De anesthesist zijn vrouw werkt als verpleegster in het nationaal ziekenhuis en zo was alles snel geregeld. Een rit van 2 uur. Gelukkig was Enma mee, zij is de zus van Edith. Zij nam de kleine Maria in haar armen en het kreeg een zuurstof masker op geplaatst en dan weg, 2 uur ver, het werden er 2u30, want Rubelio, de verpleger en chauffeur stopte soms als eens om de baby te controleren. Maar alles bleef goed. Bij aankomst werd direct de Zuurstofsaturatie gemeten, dit is de zuurstof verzadiging in het bloed. Die was 100 %. Ze had dus enkel warmte nodig. De kleine Maria ligt nu in de couveuse met een zuurstof slangetje in neus en een infuus.

20/01.

Ik was uitgenodigd in Subchal bij een comité die een aanvraag gedaan hadden voor de bouw van een dorpskeuken. Terug was er een grote creoolse haan geslacht, wat dacht je anders.....zelf een biertje (Gallo natuurlijk) werd geserveerd. De bouw zou gestart worden in maart, nog voor het regenseizoen. Ook de professoren van het middelbaar waren aanwezig zij willen een geluidsinstallatie voor hun school. Maar natuurlijk willen ze mij daar ook nog een apart voor uitnodigen. Dit is voor vrijdagavond voorzien in een lokaal dorpsrestaurant. Elke keer zijn enkele mensen van DIFAM mee uitgenodigd omdat zij medeverantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de projecten als ik er niet ben.

21/01.

Vandaag gaan we naar San Marcos, ik moet naar de bank. De eerste storting voor de waterfilters van Talitha Koum van 15.898 Dollar zijn gestort en die ga ik nu omzetten in Quetzales. De volgende camion filters is besteld, nog een 500 filters. De laatste levering zal dan pas gebeuren als die allemaal weg zijn. Elke dag gaat het personeel ergens in 1 van onze groepen vorming gaan geven over het gebruik van de filters, om ze dan ook daarna te installeren. Ook ons ziekenhuisje krijgt vandaag zijn waterfilters, ze hebben er 3 nodig. 1 voor de keuken, 1 voor de patiënten en 1 voor de consultaties. De waterverkopers zullen terug niet content zijn. Dat was dan wel de bedoeling om van die grote bedrijven niet langer afhankelijk te zijn.

Samen met Enma gaan we ook de kleine Maria bezoeken, ik bracht vorig jaar voor iedereen een flesje Lourdes water mee, dit gaat vandaag mee naar San Marcos voor de kleine Maria. Hun geloof is hier wel veel groter dan het onze. Het geeft hen veel steun in de vele moeilijke momenten die ze hier toch wel dikwijls meemaken.

Alvast nog het allerbeste en tot later,

Mvg

Patrick